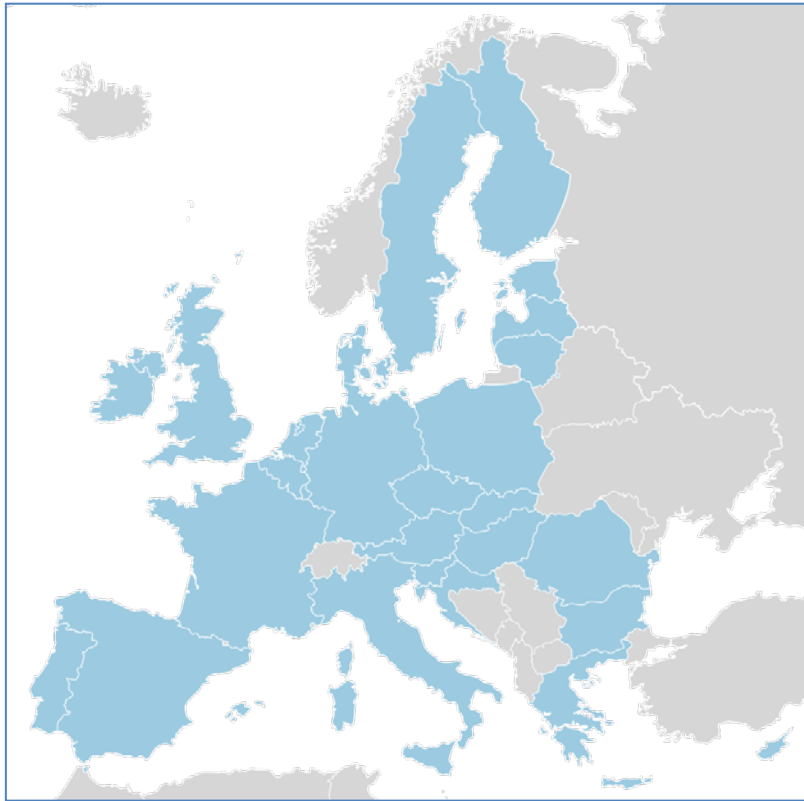

Påvirkningsarbeidet overfor EU

Klima- og miljødepartementets strategi 2015

Klima- og miljødepartementet vil prioritere følgende EU/EØS-saker i 2015:

- **Klima**
 - De internasjonale klimaforhandlingene – samarbeid med EU
 - EUs klima- og energirammeverk frem mot 2030
 - Styrking av EUs kvotesystem
- **Helse- og miljøfarlige kjemikalier**
 - EUs kjemikaliestrategi
 - Hormonforstyrrende stoffer
 - Miljøgifter i avfall

1. Innledning

Miljøtilstanden i Norge påvirkes i stor grad av grenseoverskridende forurensning fra Europa. Samtidig er de største miljøutfordringene, som tap av biologisk mangfold, global oppvarming og spredning av miljøgifter knyttet til globale prosesser. Det innebærer at norsk klima- og miljøpolitikk er tett sammenvevd med politikkutformingen innenfor EU/EØS-samarbeidet og i det regionale og globale miljø- og klimasamarbeidet. Det har siden inngåelsen av EØS-

avtalen vært et politisk ønske om et tett og forpliktende samarbeid med EU i miljøpolitikken, og store deler av EUs regelverk er innlemmet i EØS-avtalen.

I tillegg til felles regelverk og et felles indre marked er programmer en viktig del av EU/EØS-samarbeidet, og Norge deltar i flere av EUs programmer. I forsknings- og innovasjonsprogrammet Horisont 2020 er miljø og klima en prioritet. Å bruke innovasjon og forskning for å fremme det grønne skifte er forankret i Europa 2020-strategien for smart, bærekraftig og inkluderende vekst, og strategien ble vedtatt i EU i 2010 for å møte finanskrisen. Utgangspunktet i 2020-strategien er at miljø og naturressurser er grunnlaget for europeisk økonomi- og velferdsutvikling, og at strukturelle endringer og innovasjon gir nye muligheter til å utvikle en mer ressurseffektiv økonomi og realisering av et lavutslippssamfunn.

2. Mål for påvirkningsarbeidet

Med utgangspunkt i regjeringsplattformen og regjeringens strategi for samarbeidet med EU "Norge i Europa" 2014-2017, er det et mål for Klima- og miljødepartementets (KLDs) EU/EØS-arbeid å medvirke i utformingen av EUs miljøpolitikk på et tidlig stadium. Norge ønsker å bidra til en ambisiøs miljøpolitikk i Europa, og til at EU fortsetter som en pådriver i utviklingen av den globale miljø- og klimapolitikken. Det innebærer å følge politikkutviklingen i EU bredt for å fange opp nye initiativ tidlig, delta aktivt i beslutningsprosessene gjennom ulike faser og i videreutvikling og revidering etter at regelverket er vedtatt. Ved å delta gjennom hele prosessen sikrer vi en grundig gjennomgang og vurdering av forslag til nye EU-rettsakter og mulige konsekvenser av implementering før eventuell innlemmelse i EØS-avtalen. Dette kan også bidra til rask avklaring av EØS-relevans og akseptabilitet for forslag til nye EU- rettsakter. Videre opparbeider vi som miljøforvaltning nyttig kompetanse til å gjennomføre og håndheve regelverket effektivt i norsk rett. Klima- og miljødepartementet vil utøve EU/EØS-arbeidet på en åpen og inkluderende måte, og sikre at eksterne aktører blir konsultert og informert.

Norsk miljøforvaltning deltar i om lag hundre av Kommisjonens ekspertgrupper og komiteer der vi fortløpende medvirker i policy- og regelverksutviklingen og spiller inn norske synspunkter. I tillegg til det brede løpende påvirkningsarbeidet er det viktig å prioritere og løfte fram noen enkeltsaker for å sikre ekstra strategisk innsats, økt synlighet og ressursbruk på disse. Det vil være saker av spesiell nasjonal viktighet, saker der vi har faglig mye å bidra med og hvor det pågår spesielt viktige prosesser i EU.

Klima- og miljødepartementet vil bidra til at EFTA-pilaren er en troverdig samarbeidspartner for EU, og til at det er en effektiv samordning med våre EØS/EFTA-partnere Island og Liechtenstein. Klima- og miljødepartementet vil bidra til å opprettholde Nordens innflytelse på utviklingen av EUs miljøpolitikk gjennom samarbeidet under Nordisk Ministerråd.

3. Prioriterte saker

Arbeidsledigheten i Europa er høyere og veksten i økonomien er lavere i dag enn i 2010 da forrige Europakommisjon tiltrådte. Den nye Europakommisjonen ledet av Jean-Claude Juncker vil, i likhet med den forrige, ha fokus på vekst og sysselsetting. Blant nyvinningene som Juncker bringer med seg er en økt tverrsektoriell samordning knyttet opp mot politisk prioriterte områder, herunder vekst, konkurransekraft og energiunionen som vil bli spesielt viktige for miljø og klima. Det er etablert et omfattende vise-president kollegium, med ansvar

for hver sin "cluster" av fagområder, som blir et mellomledd mellom fagkommissær og president.

Den nye Kommisjonen ønsker en tettere dialog med Europaparlamentet og Rådet, også om Kommisjonens arbeidsprogram. President Juncker har allerede identifisert ti prioriterte områder. Det europeiske råds vedtak om 2030-rammeverket på klima- og energi og EUs forberedelser til de internasjonale klimaforhandlingene inngår på denne listen, likeså en gjennomgang av lovgivningen for godkjenning av genmodifiserte organismer. Europa 2020 strategien for smart, bærekraftig og inkluderende vekst skal revideres for å sikre at strategien forblir et effektivt verktøy for å skape nye arbeidsplasser og økonomisk vekst i tråd med den nye Europakommisjonens visjoner. EUs sjuende miljøhandlingsprogram "Living well within the limits of our planet" ble vedtatt i 2013 og forblir en rettesnor for det miljøpolitiske arbeidet frem til 2020.

Samtidig er Kommisjonens hovedsak bedre regulering og mindre byråkrati, og Juncker har i den forbindelse varslet et slankere arbeidsprogram for 2015. Han har pekt på blant annet luft- og avfallspakken som politikkforslag som kan bli trukket tilbake. Miljøvernministre i 11 medlemsland sendte 1. desember 2014 brev om betydningen av å beholde luft- og avfallspakken i Kommisjonens arbeidsprogram og Norge sendte brev med samme budskap noen dager senere.

En annen viktig prosess som kan få betydning på litt lengre sikt for utviklingen av EUs miljøregelverk er forhandlingene mellom EU og USA om et transatlantisk handels- og investeringspartnerskap (Transatlantic Trade and Investment Partnership – TTIP). EU har slått fast at standarder innenfor helse, miljø og mattrygghet ikke skal senkes som følge av TTIP, noe som er viktig for Norge. Det er imidlertid knyttet betydelig usikkerhet til hvordan det regulatoriske samarbeidet vil bli organisert innenfor TTIP. Regulering av helse- og miljøfarlige kjemikalier er et av ni områder som er blinket ut for styrket samarbeid, og hvor avtalen kan få konsekvenser for Norges påvirkningsmuligheter og samarbeid med EU. Det er derfor viktig at Norge så tidlig som mulig tar initiativ til dialog med EU om mulige konsekvenser av TTIP for EØS-avtalen, og om mulige ordninger for å kompensere for dette.

Stadig mer av EUs miljø- og klimapolitikk utformes som sektorovergripende pakker med regelverk, slik som klima- og energirammeverket og pakken for sirkulær økonomi. Regelverket berører ofte flere departementers ansvarsområder, og det kan være krevende å få avklaring av EØS-relevans og nasjonale posisjoner i tide til å kunne spille inn norske synspunkter til rett tid i beslutningsprosessen. Der påvirkningsarbeidet har klare rammer i vedtatt norsk politikk og Norge ligger i front, spiller vi inn synspunkter fortløpende i prosessen. Det gjelder for eksempel i regulering av industriforurensning, kjemikalier, avfall, kontroll og tilsyn.

Klima- og miljødepartementet vil prioritere følgende EU/EØS-saker i 2015:

- **Klima**
 - De internasjonale klimaforhandlingene – samarbeid med EU
 - EUs klima- og energirammeverk frem mot 2030
 - Styrking av EUs kvotesystem
- **Helse- og miljøfarlige kjemikalier**
 - EUs kjemikaliestrategi
 - Hormonforstyrrende stoffer
 - Miljøgifter i avfall

1) Klima

Bakgrunn

EU vedtok i oktober 2014 et nytt klima- og energirammeverk med et overordnet mål om minst 40 prosent reduksjon i egne utslipp av klimagasser sammenlignet med 1990. EU er således først ute med å annonsere sitt reduksjonsmål. Norge vil sende inn sin indikative klimaforpliktelse til FNs klimakonvensjon innen utgangen av første kvartal 2015. Norge vil påta seg en betinget forpliktelse om minst 40 prosent utslippsreduksjon i 2030 sammenlignet med 1990. Norge vil gå i dialog med EU om å inngå en avtale om felles oppfyllelse av klimaforpliktelsen sammen med EU, med et klimamål på minst 40 prosent i 2030 sammenlignet med 1990-nivået. Regjeringen vil i tiden fram mot klimamøtet i Paris i 2015 arbeide for en intensjonsavtale med EU om felles oppfyllelse av klimaforpliktelsen.

De internasjonale klimaforhandlingene – samarbeid med EU

I 2015 skal det ferdigstilles en bindende klimaavtale under FNs klimakonvensjon. Målet er en ambisiøs avtale som kan gi et avgjørende bidrag til å begrense den globale oppvarmingen til to grader. Klimaavtalen skal omfatte alle land og sluttforhandlingene skal skje i desember 2015 i Paris. Avtalen skal gjelde fra 2020. For både EU og Norge er det avgjørende at den framtidige klimaavtalen fastsetter forpliktelser på grunnlag av lands reelle kapasitet og ansvar, og ikke en utdatert og tradisjonell inndeling i i-land og u-land. Målet er å sikre en rettslig bindende avtale, med tallfestete utslippsforpliktelser for alle store utslippsland.. EU er en pådriver i dette arbeidet og er særlig opptatt av å få på plass klare felles internasjonale regler. Med et EU-land i rollen som vertskap har de betydelig innflytelse på hvordan forhandlingsprosessen legges opp.

Gjennom vedtaket i Det europeiske råd i oktober 2014 om et nytt klima- og energirammeverk med en utslippsreduksjon på 40 prosent innen 2030, er EU tidlig ute med å signalisere sitt ambisjonsnivå for den nye avtalen. EU vil sende et innspill til FN innen utgangen av første kvartal 2015, med mer inngående beskrivelse av hvordan de skal gjennomføre sitt utslippsmål. Det er også etablert en arbeidsplan under Klimakonvensjonen med sikte på å utløse større utslippsreduksjoner før 2020, for å sikre togradersmålet. EU er en aktiv pådriver for større utslippsreduksjoner også før 2020.

EUs energi- og klimarammeverk frem mot 2030

På Rådsmøtet den 24. oktober 2014 vedtok EU de overordnede rammene for sitt energi- og klimarammeverk fram mot 2030. EU vedtok et overordnet mål om minst 40 prosent reduksjon i egne utslipp av klimagasser sammenlignet med 1990. EU var dermed først på banen med et konkret utslippsmål for perioden etter 2020.

EU vedtok også et bindende mål på EU-nivå om minst 27 prosent andel fornybar energi, og et indikativt mål om minst 27 prosent energieffektivisering. Rådet vedtok videre at den årlige reduksjonen i kvotemengden skal økes fra 1,74 til 2,2 prosent fra 2021. Dette vil bety at utslippene innenfor kvotesystemet vil være 43 prosent lavere i 2030 enn det de var i 2005. Det skal også innføres en markedsstabiliserende reserve som skal legges til rette for mer stabile priser i kvotesystemet.

Styrking av EUs kvotesystem

EUs kvotesystem står sentralt i oppfyllelsen av EUs og Norges utslippsforpliktelser. Kvotesystemet fungerer godt som verktøy for å sikre at de overordnede utslippsmålene blir

nådd, men den lave kvoteprisen svekker kvotesystemets insentiver til omstilling og teknologiutvikling.

Det økte ambisjonsnivået i EUs energi- og klimarammeverk og den tilhørende innstramningen i kvotesystemet vil bidra til å øke kvoteprisen på lengre sikt (etter 2020). Som et kortsiktig tiltak for å øke prisen på klimakvoter har EU besluttet å utsette tidspunktet for auksjonering av 900 millioner kvoter som opprinnelig var planlagt solgt tidlig i tredje handelsperiode (2013-2020). Disse kvotene vil i stedet bli solgt helt mot slutten av perioden. Beslutningen om utsatt auksjonering vil imidlertid måtte suppleres med flere grep dersom beslutningen skal kunne bidra til å øke prisen. Kommisjonen har foreslått en markedsstabilitetsreserve fra 2021 som tar store deler av overskuddet i kvotesystemet ut i en egen reserve, som gradvis fører kvoter tilbake til markedet igjen. Dette er et grep som vil bidra til å øke prisen på kvoter. Europaparlamentet har nå vedtatt å støtte tidligere innføring av reserven (2018). Europaparlamentet foreslår også at de 900 millionene kvoter hvor salget er utsatt fra begynnelsen til slutten av perioden i stedet skal flyttes inn i markedsstabilitetsreserven. Samtidig er noen medlemsland fortsatt skeptiske til tidlig innføring.

EUs kvotesystem vil, også uavhengig av kvoteprisene og hvilket bidrag kvotesystemet gir til utslippsreduksjoner i Norge, kunne bli sentralt i oppfyllelsen av Norges folkerettslige utslippsforpliktelse i perioden 2013-2020. EU arbeider med å koble kvotesystemet på virksomhetsnivå for perioden 2013-2020 sammen med kvotesystemet som opprettes under Kyoto-protokollens andre forpliktelsesperiode. Avhengig av hvordan denne koblingen utformes og antallet Kyoto-kvoter Norge vil måtte knytte opp mot det harmoniserte kvotesystemet, så vil EUs kvotesystem kunne gi Norge et betydelig bidrag til oppfyllelsen av andre forpliktelsesperiode under Kyoto-protokollen. Hvordan koblingen mellom EU-systemet og Kyoto-protokollen i praksis blir utformet, er fremdeles uavklart. Dersom EU og Norge beslutter at klimamålene for 2030 skal oppfylles i fellesskap, vil denne problemstillingen ikke være aktuell for perioden etter 2020.

Norsk holdning og oppfølging

Regjeringen vil føre en ambisiøs nasjonal klimapolitikk med en langsiktig omstilling til et lavutslippssamfunn innen 2050. En ambisiøs politikk nasjonalt må bidra til å redusere utslippene globalt. Samarbeidet med EU er et viktig element, spesielt fordi Norge deltar i EUs kvotesystem. Om lag halvparten av norske utslipp er omfattet av kvotesystemet. I årene etter 2020 vil samarbeidet med EU bli enda viktigere, dersom det blir inngått en avtale om at EU og Norge skal oppfylle klimamålene for 2030 i fellesskap.

De internasjonale klimaforhandlingene – samarbeid med EU

I klimaforhandlingene har Norge i betydelig grad felles posisjoner med EU. Norge skal sammen med EU arbeide for at avtalen blir så bindende som mulig, og at den sikrer rettslig bindende utslippsforpliktelser for alle store utslippsland i tråd med togradersmålet. Videre skal Norge være en pådriver i arbeidet for å sette en internasjonal pris på CO₂ og for å skape effektive, fungerende internasjonale karbonmarkeder. For Norge er det svært viktig å være i god dialog med EU og å følge med på EUs internasjonale klimaposisjoner fram til det er enighet om en endelig forpliktende avtale for alle land. I klimaforhandlingene vil Norge styrke kontakten med EU sentralt og med flere toneangivende land i EU, som Storbritannia, Tyskland og Frankrike.

Norge og EU-kommisjonen samarbeider om dialog på politisk nivå med land som er særskilt utsatt for klimaendringer og som ønsker en sterk avtale. Klima- og miljøminister Sundtoft og EUs klimakommissær Canete tar sikte på å samle sentrale kolleger fra bl. a. utvalgte minst utviklede land, små øystater og afrikanske land til samråd før sluttforhandlingene i Paris.

EUs vedtatte klima- og energipakke har stor betydning for Norge også som grunnlag for samarbeidet med EU i klimaforhandlingene. EUs framlagte klimamål vil kunne underbygge felles synspunkt som Norge og EU har når det gjelder behovet for sammenlignbarhet for ulike lands utslippsmål. Norge samarbeider tett med EU om et godt internasjonalt regelverk i den nye avtalen, inkludert regler for etablering av nye markedsmekanismer under Klimakonvensjonen. Videre samarbeider Norge aktivt med EUs medlemsland om å redusere utslipp fra kortlivede klimadrivere innenfor ulike regionale og globale avtaler. Norge støtter også opp om og er aktive i flere internasjonale initiativ for å redusere slike utslipp, herunder arbeidet under den globale koalisjonen The Climate and Clean Air Coalition (CCAC), og samarbeider der tett med flere EU-land.

EUs energi- og klimarammeverk frem mot 2030

Klima- og energipolitikken mot 2030 vil få stor betydning for den videre økonomiske utviklingen i Europa og i Norge. Det har vært norsk holdning at ett overordnet utslippsmål vil være det mest effektive. Fornybar energi og energieffektivisering vil være med å legge til rette for at utslippsmålet nås. EUs kvotesystem er ett av hovedvirkemidlene i klimapolitikken både i EU og i Norge. Ved å sette et ambisiøst tak for kvotesystemet, vil man legge grunnlaget for en kostnadseffektiv utvikling mot togradersmålet. Norge har argumentert for at kvotesystemet bør strammes inn slik at prisene øker og gir insentiver til nødvendig teknologiutvikling og omstilling. Norge har sluttet seg til en gruppe med progressive EU-land, den såkalte Green Growth Group, som blant annet har vært pådrivere for ett ambisiøst utslippsmål og som jobber for reform av kvotesystemet.

Norge vil ha løpende oppfølging overfor EU, både gjennom bilaterale møter og ved aktiv deltakelse i ulike fora som Green Growth Group, både for å styrke kvotemarkedet og for å følge videreutvikling av politikken for å nå de ulike målene i rammeverket. Norge vil spesielt følge opp ulike elementer i kvotedirektivet som vil måtte revideres før neste kvoteperiode fra 2021, det vil si system for tildeling av gratiskvoter, kvoterreserve satt av til prosjekter innenfor fornybar energi, energieffektivisering og CCS. Med en felles oppfyllelse av klimamålene, vil det også bli sentralt for Norge hvordan EU beslutter å regulere og fordele utslippene innenfor de ikke-kvotepliktige sektorene. Ved felles oppfyllelse vil Norge også bidra til utslippsreduksjoner innenfor ikke-kvotepliktig sektor ved at det fastsettes et nasjonalt utslippsmål for ikke-kvotepliktig sektor på linje med sammenlignbare EU-land. EU legger opp til at noen av kuttene i ikke-kvotepliktig sektor kan gjennomføres ved kjøp av kvoter i EUs kvotesystem eller gjennomføring av klimatiltak i andre EU-land. Norge vil benytte seg av denne fleksibiliteten på lik linje med EU-land.

Styrking av EUs kvotesystem

Norge vil fortsette å bidra til en ambisiøs europeisk klimapolitikk, og styrke EUs kvotesystem som klimapolitisk virkemiddel. Høyere priser er nødvendig for å styrke tilliten til kvotehandel som et virkningsfullt klimapolitisk instrument. Norge følger saken løpende overfor EU, både gjennom bilaterale møter og ved aktiv deltakelse i klimakomiteen under kvotedirektivet. Norge skal også være aktive i påvirkningsarbeidet når det gjelder utformingen av kvotesystemets fjerde handelsperiode (2021-2028), herunder regler for tildeling av vederlagsfrie klimakvoter og utformingen av reglene for NER400 (New Entrants Reserve –

NER), det vil si bruk av inntektene fra auksjonering av til sammen 400 millioner kvoter som tas fra kvotereserven. Norge arbeider også aktivt overfor EU når det gjelder konsekvensene av en sammenkobling av EUs kvotesystem med Kyotoprotokollens andre forpliktelsesperiode (2013-2020).

2) Helse- og miljøfarlige kjemikalier

Bakgrunn

Arbeidet med helse- og miljøfarlige kjemikalier er et område der Norge gjennom mange år har spilt en aktiv rolle internasjonalt, og vi har lang tradisjon for godt nordisk samarbeid som har bidratt i å løfte politikken i Europa. Samlet er EU-landene den største produsenten i verden av kjemiske produkter. Samtidig er de ledende på regulering av kjemikalier. Det viktigste verktøyet ligger i den omfattende REACH-forordningen som gir regler for registrering, evaluering, godkjenning og begrensinger av kjemiske stoffer. Til grunn for REACH-forordningen ligger det et mål om å beskytte helse og miljø, samtidig som konkurranseevnen til europeisk kjemikalieindustri og et enhetlig indre marked skal sikres. CLP-forordningen om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger er også et viktig verktøy for å kommunisere farer ved kjemikalier til brukerne. I tillegg har EU regelverk knyttet til flere konkrete stoffer og produkter, bl.a. elektriske og elektroniske produkter, leketøy og biocider (bekjempningsmidler).

Strategien for et giftfritt miljø 2018

Det fremgår av EUs 7. miljøhandlingsprogram at en strategi for et giftfritt miljø skal utarbeides innen 2018. Strategien skal lede til innovasjon og utvikling av bærekraftige substitutter og skal sikre trygg bruk av produserte nanomaterialer og tilsvarende materialer, minimering av eksponering for hormonforstyrrende stoffer, regulatoriske tiltak for kombinasjonseffekter av kjemikalier og minimering av eksponering for kjemikalier i produkter inkludert blant annet importerte produkter. Strategien skal fremme giftfrie kretsløp og redusere innendørs eksponeringen for farlige stoffer.

Hormonforstyrrende stoffer

Et særlig viktig område for Norge er reguleringen av hormonforstyrrende stoffer. Høsten 2014 sendte de nordiske miljøministrene et brev, sammen med den nordiske rapporten om hormonforstyrrende stoffer, til de nyutnevnte kommissærene med ansvar for miljø og helse. Kommisjonen skulle allerede ha fastsatt kriterier for hormonforstyrrende stoffer, men har ikke gjort dette. Sverige og flere land i EU mener at Europakommisjonen har overskredet fristene for å foreslå kriterier for hormonforstyrrende stoffer. På grunn av denne forsinkelsen har Sverige anlagt sak mot Kommisjonen. Norge har signalisert støtte til Sverige i denne saken.

Miljøgifter i avfall

EU er i sluttfasen med å gjennomgå politikk og regelverk som omhandler avfall (2013-2014). Gjennomgangen knyttes opp mot mål i EUs 7. miljøhandlingsprogram og mål i veikartet for et ressurseffektivt Europa om reduksjon i avfallsmengdene. Der er det bestemt at avfall skal behandles som en ressurs, det vil si at ombruk og materialgjenvinning skal være på et høyest mulig nivå. Videre skal energiutnyttelse begrenses til ikke-materialgjenvinnbart avfall og deponering av materialgjenvinnbart og nedbrytbart avfall skal være så godt som eliminert i 2030. Det er behov for økt oppmerksomhet rundt problemstillinger knyttet til gjenvinning og miljøgifter i plast gjennom for eksempel å begrense bruk av farlige stoffer i plastprodukter.

Norges holdning og oppfølging

Norge vil fortsette å bidra til en ambisiøs kjemikaliepolitikk i Europa. Kjemikalierregelverket er fullharmonisert gjennom EØS-avtalen og får direkte virkning på norsk kjemikaliepolitikk. Det er derfor viktig at vi følger gjennomgangen av regelverk og forslag til endringer nøye. Norge vil fortsatt spille en aktiv rolle i videreutviklingen av REACH, både fordi det er en del av EØS-avtalen og får direkte virkning på norsk kjemikaliepolitikk, og fordi det gir oss muligheter for europeisk gjennomslag for norske forslag om å heve ambisjonsnivået i Europa. Det er spesielt viktig i den nåværende økonomiske situasjonen å støtte opp om og arbeide for videreutvikling og forbedring av REACH slik at krefter som ønsker å svekke regelverket ikke når fram. I EUs forhandlinger med USA om et transatlantisk handels- og investeringspartnerskap (Transatlantic Trade and Investment Partnership – TTIP) er kjemikalierregelverket et område der partene står særlig langt fra hverandre. Det er derfor viktig å følge denne prosessen tett.

Norge deltar aktivt i arbeidet i EUs kjemikaliebyrå (ECHA), både i arbeidsgrupper og i styret. Vi har også en nasjonal ekspert i ECHA. Videre deltar Norge i Kommisjonens sentrale gruppe for å konsultere medlemslandene som omfatter både REACH- og CLP-regelverkene. Norske forslag og synspunkter vil bli formidlet både gjennom disse kanalene og på politisk nivå.

Det er viktig å samarbeide med EU i det internasjonale kjemikaliearbeidet. Både Norge og EU er pådrivere for en ambisiøs kjemikaliepolitikk og kan bidra til gode resultater. I 2015 er det flere sentrale møter i det globale kjemikaliearbeidet med partsmøter for Basel-, Rotterdam- og Stockholmkonvensjonen, for den globale kjemikaliestrategien SAICM (Strategic Approach to International Chemicals Management) og forhandlingsmøte for Minimatakonvensjonen.

Strategien for et giftfritt miljø 2018

Fra 2014 er Norge også med i samarbeidet innenfor ”REACH-up”. Det er en gruppe på ni land (per desember 2014) som har som mål å styrke kjemikaliepolitikken i EU. Gruppens første handling utad var å sende et brev til de nyutnevnte kommissærene for miljø og for industri med oppfordring om å engasjere seg i kjemikaliearbeidet i tråd med målsetningene i det 7. miljøhandlingsprogrammet. Gruppen vil fremme disse synspunktene under miljørådet 17. desember 2014. Arbeidet vil fortsette i 2015 både overfor Europakommisjonen, Rådet og Europaparlamentet.

Hormonforstyrrende stoffer

Dersom det blir rettssak mellom Sverige og Kommisjonen for manglende fastsettelse av kriterier for hormonforstyrrende stoffer, vil Norge vurdere hjelpeintervensjon. Det vil si at vi bistår med innspill og innlegg når saken kommer opp i EU-domstolen. Samtidig har Kommisjonen lansert en høring om kriteriene med frist 16. januar 2015. Norge vil sende inn høringsuttalelse til Europakommisjonen.

Miljøgifter i avfall

Det kan være aktuelt å bygge videre på det arbeidet Norge gjorde i 2014 om miljøgifter i plast til materialgjenvinning. Dette er en prioritering vi deler med andre medlemsland, blant annet Sverige. Videre fremstøt må imidlertid vurderes mot hva Kommisjonen gjør med avfallspakken. Norge har oversendt brev, den 9. desember 2014, til Europakommisjonen der vi understreker betydningen av og gir støtte til forslagene til nytt regelverk som ble lagt frem i henholdsvis luft- og avfallspakken.